

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 czerwca 2013r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Danuta Poniatowska
Protokolant:	sekr. sądowy Beata Dzienis

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19 czerwca 2013r. w Suwałkach

sprawy **R. D.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o wysokość świadczenia

w związku z odwołaniem R. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 7 lutego 2013 r. znak (...)

1. **oddala odwołanie;**

2. **zasądza od R. D. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.**

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 07.02.2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O., powołując się na art. 114 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2009r. Nr 153 poz.1227 ze zm.) odmówił R. D. prawa do ponownego ustalenia wysokości świadczenia, wskazując, iż wnioskodawczyni nie przedłożyła nowych dowodów mających wpływ na wysokość emerytury.

W odwołaniu R. D. domagała się zmiany decyzji i ponownego ustalenia wysokości świadczenia. Powołała się na świadectwo pracy oraz kalkulacje finansową, które winny stanowić wystarczającą podstawę do ponownego ustalenia podstawy wymiaru składek za okres od 03.08.1979r. do 20.04.1982r., gdy jako agent prowadziła Sklep (...).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Podtrzymał podstawy skarżonej decyzji.

Sąd ustalił, co następuje:

Decyzją z dnia 07.03.1990r. przyznano R. D. (ur. (...)) prawo do renty inwalidzkiej od 30.11.1989r., w oparciu o przepisy ustawy z dnia 19.12.1975r. o ubezpieczeniu społecznym osób wykonujących pracę na rzecz jednostek

gospodarski uspołecznionej na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia (Dz.U. z 1983r. Nr 31 poz. 146 tekst jednolity). Do ustalenia do podstawy wymiaru świadczenia organ rentowy przyjął wwpw w wymiarze 55,65%. Podstawę wymiaru stanowiło przyjęte miesięczne wynagrodzenie za 1989r. Natomiast decyzją z dnia 05.12.1991r. o rewaloryzacji renty ustalono wwpw na 57,86%. Kolejnymi decyzjami organ rentowy przedłużał odwołującej prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy. Decyzją z dnia 19.03.2009r. przyznano jej prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy na okres od 01.12.2008r. do 31.08.2009r.

W dniu 22.12.2008r. odwołująca złożyła wniosek o emeryturę. Decyzją z dnia 04.03.2009r. organ rentowy przyznał prawo do emerytury od 01.01.2008r. i zawiesił jej wypłatę z uwagi na zbieg prawa do więcej niż jednego świadczenia (renta była świadczeniem korzystniejszym). Do ustalenia wysokości emerytury organ rentowy przyjął podstawę wymiaru renty. Wnioskodawczyni złożyła odwołanie od tej decyzji i wyrokiem z dnia 29.04.2009r. Sąd Okręgowy w Olsztynie w sprawie sygn. XU 189/09 oddalił je, natomiast wniosek o przeliczenie emerytury, jaki złożyła przed Sądem do protokołu, przekazał ZUS-owi do rozpoznania. Decyzją z dnia 28.09.2009r. organ rentowy wznowił od 01.09.2009r. wypłatę emerytury w związku z ustaniem prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Świadczenie podwyższono do kwoty najniższej emerytury. Decyzją została wydana w ramach wykonania wyroku Sądu Okręgowego z dnia 29.04.2009r. sygn. X U 189/09.

W dniu 14.05.2009r. odwołująca wystąpiła z wnioskiem o doliczenie do podstawy wymiaru dochodów osiągniętych podczas prowadzenia punktu gastronomicznego jako agent (...) Przedsiębiorstwa (...)w Oddział w E. w latach 1983-1990. Dołączyła kalkulacje wynikowe. Natomiast w dniu 28.05.2009r. wystąpiła z wnioskiem o uwzględnienie do podstawy wymiaru renty dochodów jakie osiągała podczas prowadzenia Sklepu (...) w ramach agencji w latach 1979-1982 (k. 199-200 akt ZUS o rentę). Na okoliczność wpłat ryczałtu do wniosku dołączyła bankowe dowody wpłat.

Decyzją z dnia 23.06.2009r. organ rentowy odmówił wnioskodawczyni prawa do przeliczenia podstawy wymiaru na podstawie kalkulacji finansowych – rozliczeń skupu i sprzedaży. Organ rentowy wskazał, iż nie posiada dokumentów za lata 1983-1990, które pozwalałyby na przeliczenie podstawy wymiaru świadczenia. Natomiast pismem z dnia 23.06.2009r. (k. 237 akt ZUS o rentę) wskazał, iż nie ma podstaw do przeliczenia emerytury na podstawie dowodów wpłat ryczałtu za lata 1979-1982, gdyż ten okres został zaliczony do stażu pracy decyzją z dnia 07.03.1990r.

R. D. złożyła odwołanie do decyzji z dnia 23.06.2009r. do Sądu Okręgowego w Olsztynie sygn. X U 440/09. Pełnomocnik odwołującej domagał się wyliczenia podstawy wymiaru za lata 1974-1989 i wyliczenia świadczenia z 20 lat kalendarzowych, a nie tylko za jeden rok. Wśród dowodów zgromadzonych w sprawie Sąd dysponował również aktami osobowymi odwołującej za lata pracy w (...) Przedsiębiorstwie (...)w S. Filia w E. (1979-1982). Wyrokiem z dnia 19.07.2010. Sąd Okręgowy oddalił odwołanie wnioskodawczyni. Sąd Apelacyjny w Białymstoku wyrokiem z dnia 12.10.2010r. oddalił apelację wnioskodawczyni. Sądy obu instancji podzieliły konkluzje opinii biegłego z zakresu księgowości, który w opinii uzupełniającej wskazał, iż wwpw wyliczony z podstawy wymiaru składek za 1989r. na poziomie 57,86% był najkorzystniejszy. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyliczony z 10 kolejnych lat kalendarzowych wybranych z ostatnich 20 lat tj. 1980-1989 był niższy. Dokumenty składane przez odwołującą na okoliczność dochodów osiągniętych w latach 1979-1982 oraz 1982-1990r. uznano za niewystarczające i niemiarodajne w zakresie przyjęcia innej podstawy wymiaru za te okresy.

W dniu 12.11.2010r. odwołująca wystąpiła z kolejnym wnioskiem ponowne przeliczenie wwpw dołączając dokumenty uzyskane od przechowawcy akt osobowych za okres zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie (...)w S. O/E. (k. 99-117 akt ZUS o emeryturę). Decyzją z dnia 30.11.2010r organ rentowy odmówił wnioskodawczyni ponownego ustalenia wysokości świadczenia na podstawie art. 114 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2009r. Nr 153 poz.1227 ze zm.).

Odwołująca złożyła odwołanie do Sądu Okręgowego w Olsztynie (sygn. X U 597/10, który postanowieniem z dnia 07.03.2011r. umorzył postępowanie w sprawie.

W dniu 18.03.2011r. (pismo z dnia 17.03.2011r.) odwołująca po raz kolejny wystąpiła z wnioskiem o przeliczenie emerytury z uwzględnieniem podstawy wymiaru wynikającej ze świadectwa pracy z 20.04.1982r. Pismem z dnia

28.03.2011r. organ rentowy poinformował wnioskodawczynię, że decyzją z dnia 30.11.2010r. organ rentowy odmówił jej przeliczenia świadczenia z uwzględnieniem podstawy wymiaru w kwocie 10.000zł za okres od 03.08.1979r. do 19.04.1982r. Dodatkowo wskazał, iż wnioskodawczyni nie przedłożyła żadnych nowych dowód dających podstawę do przeliczenia emerytury. Pismem z dnia 31.03.2011r. odwołująca domagała się wydania decyzji w zakresie wniosku z dnia 18.03.2011r. i decyzją z dnia 05.04.2011r. organ rentowy odmówił przeliczenia podstawy wymiaru świadczenia na podstawie świadectwa pracy z dnia 20.04.1982r. z uwzględnieniem podstawy naliczania składki ZUS w kwocie 10.000zł za okres od 03.08.1979r. do 19.04.1982r. Wnioskodawczyni złożyła odwołanie od tej decyzji do Sądu Okręgowego w Suwałkach (sygn. III U 334/11), który wyrokiem z dnia 14.06.2011r. oddalił jej odwołanie. Wyrokiem z dnia 22.11.2011r. Sąd Apelacyjny w Białymstoku oddalił apelację wnioskodawczyni, który w pisemnych motywach orzeczenia wskazał, iż odwołująca bazowała na tym samym stanie faktycznym i prawnym, jaki był przedmiotem postępowania w sprawie X U 440/09. Nie wystąpiły żadne nowe okoliczności. Sąd Apelacyjny nie znalazł podstaw do uznania, iż zaistniały nowe, nieznane dotąd okoliczności, dające podstawę do wznowienia postępowania w sprawie na podstawie art. 114 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

W dniu 28.01.2013r. R. D. ponownie wystąpiła z wnioskiem o ustalenie wysokości świadczenia. Wskazując na art. 114 ustawy o emeryturach i rentach z FUS wskazała, iż ujawnione zostały nowe okoliczności istniejące przed wydaniem decyzji, które miały wpływ na wysokość emerytury. Do wniosku dołączyła kserokopie świadectwa pracy z dnia 20.04.1982r., kalkulację nr 325 i umowy o prowadzeniu na warunkach zlecenia punktu sprzedaży detalicznej.

Sąd zważył, co następuje :

Jak stanowi art. 114 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2009r. Nr 153 poz.1227 ze zm.) prawo do świadczeń lub ich wysokość ulega ponownemu ustaleniu na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji w sprawie świadczeń zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub na ich wysokość.

W sprawie niniejszej nie zostały przedstawione żadne nowe dowodowe, ani okoliczności, które pozwalałyby na zastosowanie powyższej reguły. „Nowymi dowodami” nie są dokumenty, które znajdują się w aktach osobowych odwołującej, a dotyczą okresu prowadzenia sklepu obuwniczego w ramach umowy agencyjnej zawartej z (...) Przedsiębiorstwem (...). Świadectwo pracy z dnia 20.04.21982r., na które powołuje się odwołująca, ale również kalkulacje wynikowe, były znane Sądowi Okręgowemu w Olsztynie, gdyż w postępowaniu o wysokość emerytury (sygn. akt X.U. 440/09) dysponował pełną dokumentacją pracowniczą. Dokumenty te były analizowane przez Sąd I i II instancji, jednak nie zostały uwzględnione w zakresie, jakim domagała się (i domaga nadal) odwołująca.

Analizując treść zarzutów, jakie zawarła w odwołaniu R. D. w każdej ze spraw jakie zawisły przez Sądem Okręgowym w Olsztynie oraz w Suwałkach, należy bezsprzecznie wskazać, iż argumenty w nich są identyczne. Ocena dokumentów, na jakie powołuje się odwołująca dokonana przez Sądy orzekające w sprawie, była odmienna niż jej, jednak nie można skutecznie podnosić, iż ocena taka w ogóle nie miała miejsca. Niedopuszczalne jest składanie kolejnych odwołań i powoływanie się ciągle na te same dowody i argumenty. W sprawie sygn. X U 440/09 wnioskodawczyni przegrała sprawę w obu instancjach. W sprawie tej Sądy dysponowały aktami osobowymi odwołującej z okresu zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie (...)w S.. Akta te oraz inne dokumenty przedstawiono biegłemu z zakresu księgowości w celu przeliczenia wysokości świadczenia wnioskodawczyni w najkorzystniejszym wariantcie przy wykorzystaniu danych zawartych w kalkulacjach wynikowych. Biegły sporządził opinię, a następnie, wobec zastrzeżeń wnioskodawczyni, opinię uzupełniającą. Wariant wyliczenia emerytury wnioskodawczyni przez organ rentowy okazał się najkorzystniejszy. Opinia była analizowana przez Sąd I i II instancji, które nie znalazły uzasadnienia do przyjęcia argumentacji wnioskodawczyni.

Kolejną próbę przeforsowania własnej oceny dokumentów zgromadzonych w aktach osobowych wnioskodawczyni podjęła w sprawie III U 334/11, gdzie również Sądy obu instancji nie podzieliły jej stanowiska. Co więcej, wskazały na brak podstaw do zastosowania art. 114 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Postępowanie w sprawie niniejszej jest kolejną próbą wykazania, że wcześniejsze oceny były nieprawidłowe. Jednak wbrew wywodom odwołującej, nie przedłożyła ona żadnych nowych dowodów w tym zakresie. Trudno też wskazać, na jakie nowe okoliczności powołuje się w odwołaniu, bo takimi nie są jej subiektywne oceny wspomnianej dokumentacji. Być może w odczuciu odwołującej materiał dowodowy na jaki się powołała, został potraktowany w uzasadnieniach Sądów w sposób lakoniczny, jednak nie można podzielić stanowiska, że nie był znany i nie podlegał ocenie Sądu.

W niniejszym postępowaniu Sąd nie może zajmować się ponownie dowodami, na które powołuje się odwołująca i dokonywać ich oceny, bez względu na to jaki byłby wynik końcowy tych rozważań. Takie postępowanie jest niedopuszczalne. Decyzja organu rentowego oraz argumenty w niej wskazane, były prawidłowe.

W związku z powyższym, na podstawie art. 477¹⁴ §1 kpc orzeczono, jak w sentencji.

O kosztach zastępstwa procesowego orzeczono na podstawie art. 98 §1 i 3 kpc w zw. z §11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t.j. Dz.U. z 2013r. poz.490).

DP/mt